

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Her ved afslutningen af behandlingen af denne sag vil jeg på regeringens vegne gerne takke Folketingets partier, takke det overvældende flertal her i Folketinget, som støtter dette beslutningsforslag. Og jeg vil også tillade mig at gøre et par enkelte bemærkninger om selve sagen og ikke om proceduren, som jo har spillet en rolle her under debatten.

Danmark har ydet en meget betydelig humanitær, politisk og militær indsats i Balkan. Det skal Danmark fortsætte med. Beslutningen i dag er udtryk for det danske Folketings vilje til at fortsætte denne linje.

Indsættelsen af en sikkerhedsstyrke i Kosovo var et af de vigtigste mål for det internationale samfund af én ganske bestemt grund: Indsættelse af en sikkerhedsstyrke er en afgørende forudsætning for, at kosovoalbanerne kan vende tilbage. De kosovoalbanere, der er fordrevet med vold og brutalitet, skal have mulighed for at vende fredeligt tilbage. Det kan kun sikres, hvis der indsættes en styrke, som er robust, og det vil også sige underkastet NATO's kommandostruktur.

Det er også vigtigt, at denne sikkerhedsstyrke indsættes under et FN-mandat. Det er vigtigt, at den indsættes på en måde, hvor mange lande deltager i indsatsen, ikke kun NATO, men jo en lang række andre lande – neutrale lande, lande i Central- og Østeuropa, lande, som ikke alle har så forfærdelig mange penge at gøre godt med, men som gerne vil deltage.

Rusland kommer til at deltage. De endelige forhandlinger om, hvorledes det skal ske, under hvilken form, er ikke færdiggjort, men vi har håb om, at det vil ske snart.

Det danske bidrag er, som det også fremgår af betænkningen og diskussionen, veluddannet og veludrustet. Det er, må man sige, så sikkert, som det nu er gør ligt, men man skal selvfølgelig ikke et øjeblik lukke øjnene for, at udsendelsen af en dansk styrke i Kosovo indebærer en risiko, en risiko for det mandskab, som er med, og derfor vil jeg også på regeringens vegne sige, at de bedste ønsker følger mandskabet og deres pårørende i den videre færd.

Og lad mig så til sidst understrege, at indsættelsen af en sikringsstyrke er begyndelsen, ikke slutningen. Foran os ligger en kæmpe genopbygningsopgave med at genopbygge et sam-

fund, som er stærkt ødelagt, som i forvejen var fattigt, et samfund, hvor vi nu skal i gang med at skabe demokrati, fordi demokrati er en forudsætning for, at etniske mindretal kan leve fredeligt med hinanden, og hvor vi skal skabe forudsætninger for økonomisk og social fremgang, for uden økonomisk og social fremgang vil der aldrig blive stabilitet i området.

Jeg er sikker på, at vi mange gange endnu kommer til at diskutere indsatsen i Kosovo, den internationale indsats, Danmarks indsats. Sådan må det være, men jeg vil gerne slutte behandlingen af dette beslutningsforslag med endnu en gang at sige tak til det overvældende flertal her i Folketinget, som støtter beslutningen.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Ja, som nævnt støtter Dansk Folkeparti selvfølgelig forslaget om at sende styrken derned, i og med at der nu er en fred at bevare, og det skal Danmark medvirke til. Men jeg forstår stadig væk ikke, hvorfor regeringen ikke af sig selv under debatten her i dag har meddelt, at man vil overholde grundloven, at man vil orientere Folketinget om de udenrigspolitiske ændringer, man har tænkt sig at foretage, når det gælder styrken i Bosnien.

Og jeg kan bare meddele, at Dansk Folkeparti i løbet af sommeren jævnlige vil kalde ministre i samråd i Forsvarsudvalget for at få besked på, om der er nogen nyheder, nogen ændringer, som er aftalt i den her snævre forsvarsforligspartikreds, som man åbenbart har tænkt sig at konferere landets udenrigspolitik med.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 97 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, FP, KRF og Frank Dahlgard (UP)) mod 5 (EL).

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.